

Het liep een beetje uit de hand

De Diaconie Zuidwest heeft besloten gedurende een periode van twee jaar het project van KidsCare in Kenia te steunen. Op 5 juni 2022 is de eerste collecte voor dit project. Christiaan Scheen en Gert-Jan de Raad spraken met de initiatiefnemers.

Hoe het begon

Gerard en Lisette Geenen uit de Vruchtenbuurt in Den Haag hadden een eigen bedrijf en dachten op enig moment: het sturen van kerstkaarten is leuk, maar wat anders misschien leuker. Zij zochten contact met Jan Verkaart, eigenaar van een groot installatiebureau in Den Haag en al jaren actief in Kenia met het bouwen van scholen. Gerard en Lisette waren direct enthousiast en gingen in 1998 naar Kenia.

Kenia is een groot land en er moest een keuze worden gemaakt. In de subcounty Lunga Lunga (soort provincie) waren er wel schoolgebouwen, maar complete herbouw was veelal noodzakelijk. Gerard dacht: slechte schoolgebouwen, geen meubilair, geen lesmateriaal en 80 kinderen in een klas, hier valt iets te verbeteren! Er kwamen spoedig stenen schoolgebouwen. In overleg met de dorpsoudsten werd materiaal gekocht en kregen de kinderen les in houten schoolbankjes. Ook was er aandacht voor de thuissituatie van de kinderen. Kinderen moeten ook eten. In een periode van acht jaar is veel bereikt. Lisette: 'Het is net een olievlek: je begint klein en er komt steeds meer bij.'

De lokale gemeenschappen waren enthousiast en wilden meewerken. Er kwamen steeds meer groepen die mee wilden doen.

Fase 2

Helaas moesten Gerard en Lisette de activiteiten na acht jaar stoppen, vanwege een discussie met een groep van lokale mannen, die het eigenlijk maar niks vonden. Wie waren die Nederlanders wel; zij wilden ook een (financieel) deel. Lisette en Gerard namen met weemoed afscheid van dit succesvolle project in Ngathini. Nu duidelijk werd, dat hun 'formule' werkte, vertrokken zij naar een dorpje in het midden van de subcounty Lunga Lunga en begonnen daar opnieuw, dit keer met een eigen KidsCare Centrum. Dit keer mét steun van de plaatselijke overheden.

Er kwam steeds meer aandacht voor de thuissituatie van de kinderen. Alleen als er steun was van de moeders, kon er veel worden gedaan. Voor weeskinderen lag dit moeilijker en met name deze groep kinderen moest dan ook worden geholpen. Gewoon op de traditionele manier. Niet in weeshuizen, maar wonend bij opa, oma of andere familieleden. Na drie pilots werd het werkgebied uitgebreid en kwamen er geleidelijk steeds meer lokale 'social workers' in dienst van KidsCare Kenia. Wanneer je mensen perspectief biedt, komen

ze in beweging en zet je ze in hun kracht met geweldig positieve resultaten als gevolg.

Inmiddels zorgt KidsCare voor ruim tweeduizend weeskinderen en hulpbehoevende kinderen en hun gezinnen en ook nog voor tweehonderd kinderen met een geestelijke en/of lichamelijke beperking.

Organisatie

Lisette en Gerard zijn in 1998 begonnen met hun werk in Kenia en bezoeken het land minimaal twee keer per jaar. Zij gaan dan met het team van 33 medewerkers praten, ze helpen en geven adviezen. Het is gewoon echt werken tijdens het bezoek en zij betalen zelf hun verblijf.

In Nederland is er in 2010 een stichting opgericht. Het bestuur komt een aantal keren per jaar bij elkaar. Vanuit verschillende specialismen wordt meegedacht, komen adviezen en worden activiteiten gepland. Het is steeds meer een professionele organisatie geworden. Gerard heeft managementervaring en weet van wanten. Lisette zorgt voor de contacten met de donors en voor de administratieve zaken. Ze hebben in Nederland kantoor aan huis. Het is bijna een volledige dagtaak geworden en het mooie is dat er door de grote inzet van veel vrijwilligers nauwelijks kosten in Nederland zijn. De donaties worden voor 99% besteed in Kenia!

Toekomst

Wat begonnen is met het zorgen voor scholen en schoolspullen en dergelijke is nu het ondersteunen van plaatselijke gemeenschappen en de armste gezinnen daar. Bijzonder zijn ook de activiteiten waarmee kinderen met een handicap worden begeleid. Zij hadden geen enkel perspectief, zaten de hele dag thuis en de burens weten vaak niet van hun bestaan. Nu zijn er vier therapeuten bij KidsCare in dienst die zorg verlenen en ook bouwde KidsCare zes speciale schoolunits waar zo'n 180 kinderen met een geestelijke beperking les krijgen. Voor hen maakt dat een wereld van verschil.

Gerard en Lisette zijn medio april 2022 vertrokken naar Kenia en gaan kijken hoe het er allemaal voorstaat. Zoomvergaderen is nuttig, maar je moet zelf kunnen kijken, met mensen praten en gezinnen bezoeken. Pas dan zie je wat er leeft.

Op de website kidscarekenia.nl wordt een uitspraak van Sir Winston Churchill aangehaald: 'We make a living by what we get, but we make a life by what we give.' Het gaat dus uiteindelijk om het delen van kennis, ervaring en geld om met elkaar te willen leven.

In de jaarplannen en jaarverslagen is te lezen hoe het met de diverse projecten gaat. Wilde Ganzen doet ook mee en verdubbelt alle ontvangen bijdragen. Er moeten wel voldoende financiële middelen zijn om alle plannen te realiseren en te werken aan een toekomstbestendige organisatie. De mensen in Kenia moeten het uiteindelijk zelf doen en zijn verantwoordelijk voor het reilen en zeilen van de stichting. Lisette en Gerard zijn klein begonnen en blijven nog steeds enthousiast over hun werk over de grenzen.

Diaconie

De Diaconie wil door middel van een meerjarenproject de gemeenteleden betrekken bij het werk van de stichting KidsCare in Kenia. Je moet toch de lamp niet onder de korenmaat zetten! In de kerkdienst van 5 juni (Pinksteren), kunnen wij ons laten begeistern en zijn bestuursleden, waaronder Gerard en Lisette, aanwezig om ons op de drie locaties te informeren over hun werk en hoe wij hen hierin kunnen ondersteunen.

Christiaan Scheen en Gert-Jan de Raad

Een weergalm vanuit de hemel

En plotseling ontstond er vanuit de hemel een geluid zoals vergezeld van een sterke windvlaag/adem (Handelingen 2: 2a, vertaling MK)

Vershil

De windrichting in de vijftig dagen tussen Pasen en Pinksteren is in Jeruzalem en omgeving zelden tegelijkertijd gunstig voor alle gewassen. Een westenwind brengt vocht, wat goed is voor het ene en slecht voor het andere gewas. De oostenwind is gevreesd om zijn grote hitte. De noordenwind kan nog kil zijn en schade toebrengen. De zuidenwind heeft ook twee gezichten: goed voor de ene bloeiende boom maar ongunstig voor de andere. De wind lijkt zo op onze menselijke daden: zelden gunstig voor alles en iedereen tegelijk. Dat vraagt extra alertheid om, ondanks verschil in visie, verschil in belangen én, misschien wel het lastigste, ondanks verschil in profijt tóch samen te werken. Op de eerste dag van de vijftig dagen tussen Pasen en Pinksteren* bewoog de priester in de tempel in Jeruzalem twee gerstebroden in de vier windrichtingen. De priester bracht daarmee voor alle aanwezigen deze lastige waarheid van lastige verschillen in herinnering.

Kruisdood niet verzwegen

In de beschrijving van Sjavoe'ot* in het tweede hoofdstuk van het boek Handelingen is ook sprake van wind of adem. Deze twee woorden zijn vertalingen van één Bijbels-Hebreeuws woord: 'ruach', dat ook met 'geest' kan worden vertaald. De sterke pinksteradem komt niet uit een van de vier windstreken, maar vanuit de hemel. Vijftig dagen na de kruisdood van Jezus – de telling begint op de avond van de dag na de pesachmaaltijd – is de maat van zeven weken vol en zul je spreken. En je spreekt met een adem, met een geest, een geestdrift die niets wil weten van goedpraten of doodzwijgen van het opofferen van anderen maar alles wil weten van de waarheid. De leerlingen van Jezus spreken over zijn kruisdood. (Handelingen 2: 1-36)

Tom Holland schrijft in het begin van zijn boek 'Heerschappij' dat het opvallend is dat bijna nergens in de wereldliteratuur rapport uitgebracht wordt van een kruisiging. En dat terwijl zovelen, meest slaven, gekruisigd werden. Een met name Romeinse straf om slaven duidelijk te maken dat zij zich zullen onderwerpen aan hen die over hen heersen. Kruisigingen waren zeer wrede waarschuwingen om niet te tornen aan de heersende orde. De evangeliën met hun climax dat een gekruisigde de zoon van God is, zijn een verontrustende omkering van die heersende orde. Alleen de keizer was in de visie van Rome God of zoon van God. Een gekruisigde verheffen tot zoon van God was een zeer gevaarlijke bedreiging van de wreed in stand gehouden hiërarchie van heersers en slaven. We horen uit de mond van Jezus (Johannes 16): 'Er zijn mensen die denken dat ze God dienen wanneer ze anderen doden, maar dat geeft aan dat ze God niet kennen.'

De zwakke roep versterken

Jezélf opofferen omwille van welzijn van anderen is iets heel anders dan ánderen opofferen omwille van je eigen welzijn: het bloed van de gedode Abel schreeuwt vanuit de aardbodem. Wanneer de vijftigste dag aanbreekt beginnen de leerlingen van Jezus te vertellen over de

grote daden van God en ieder hoort hen in hun eigen taal. Je moedertaal raakt je meestal het diepst in je hart. De grote daden van God. Welke zijn dat? In de allereerste plaats, ziende op Abel en ziende op Jezus, het hoorbaar maken van vergoten bloed. Het Woord van God, de Bijbelwoorden, de Bijbelverhalen, versterken de stem van mensen die misbruikt werden of opgeofferd. De Bijbel haalt slachtoffers naar voren, dekt misdaden niet toe, houdt de schuldige niet voor onschuldig. De stem van de Bijbel roept broers, zussen en koningen, families en volkeren ter verantwoording. Abel, het ademtuchtje, het briesje, vermoord door zijn broer: de zwakke noodkreet van dit zuchtje wind wordt met Pinksteren door de hemel opgevangen, versterkt en weerklinkt nu als een machtige-stem-van-boven. God, de hemel, het Bijbelwoord neemt de weeklacht, de schreeuw, het zuchten van mensen in nood op en echoot hun geluid versterkt naar ons terug.

Op journalisten, muzikanten, schrijvers, zangers, dichters, gewone mensen rust de taak om de adembriesjes van weerlozen, van vluchtelingen, de adembriesjes van mensen die omkwamen door geweld en misdaad, van hen die hun lot niet of nauwelijks kunnen dragen, om hun nauwelijks hoorbare kreten en zuchten te laten aanzwellen tot echo's die luid en duidelijk in onze oren galmen.

De pinkstergeest

Voor christenen is de pinkstergeest sterk verbonden met Christus' opofferingsgezindheid omwille van het leven van de wereld met al haar schepselen.

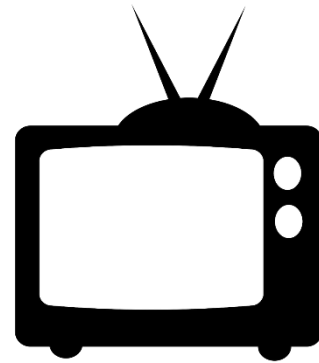
Hoe zouden wij ons jaarlijks met Pinksteren vrolijk kunnen oefenen in het ontvangen van deze pinkstergeest? Toen de tempel in Jeruzalem er nog was, schonken de mensen met Pinksteren het eerste en beste van hun oogst aan de tempel. Een oefening in opofferingsgezindheid. Want als het erop aankomt en je de stem van mensen in nood hoorbaar maakt, dan gaat dat niet buiten opofferingsgezindheid om. Aan de kant van noodlijdenden gaan staan betekent vaak inleveren van rust, comfort, welvaart. Maar als het goed is, levert het menselijkheid op die met gemak opweegt tegen wat je inleverde.

ds. Martin Koster

** Pinksteren is de christelijke benaming van het joodse Wekenfeest of Sjavoet'ot dat één dag duurt en 7x7 dagen afsluit.*

Kerk op afstand

In coronatijd is in de Abdijkerk het initiatief uitgewerkt om kerkdiensten digitaal uit te zenden. Na de kerktelefoon kwam de digitale snelweg in beeld. Hieronder een impressie.

Familie Ten Cate

Meneer en mevrouw ten Cate kijken op de zesde etage van hun flat op de Abdijkerk. Vooral 's avonds is het uitzicht op Loosduinen de moeite waard. De molen en de kerk staan dan in de schijnwerpers.

De familie Ten Cate was altijd betrokken bij de Abdijkerk. Ze kennen er veel mensen. Tegenwoordig is het moeilijk om nog naar de kerk te gaan. De leeftijd gaat tellen. Toch is er nu een alternatief. Op zondagochtend worden de iPads klaargelegd en om 10.00 uur wordt er meegevierd op afstand. In het begin was het uitproberen of de verbinding tot stand kon worden gebracht, maar oefening baart kunst.

Meneer en mevrouw Ten Cate hebben in coronatijd veel meegemaakt. Vorig jaar overleed hun zoon en meneer Ten Cate kreeg in december corona en moest revalideren in een verpleeghuis. Anno 2022 gaat het wel wat beter. Ze hebben nu allebei een eigen iPad om de dienst te volgen. Het luisteren naar het gezang en een goede preek is een vast punt op de zondag. Zij zijn blij dat het nu allemaal redelijk goed functioneert en dat de betrokkenheid bij het kerkelijk leven een nieuwe vorm heeft gekregen.

Mevrouw Van den Berg

Mevrouw van den Berg woont bij het winkelcentrum. Zij kijkt ook via de iPad naar de kerkdiensten. Zij is in december 2021 honderd jaar geworden en heeft dit in kleine kring gevierd. De geest is nog goed, maar het lichaam wil soms niet meer. De oude iPad heeft zij ingeruild voor een nieuwe. Zij vond het toch nog de moeite waard om deze stap te zetten. De Ontmoetingskerk heeft voor haar altijd veel betekend. Naar de kerk gaan kan helaas niet meer.

Familie Van der Plas

Meneer en mevrouw Van der Plas volgen ook de diensten op afstand. In het begin was het wel wat lastig om de iPad aan de praat te krijgen. Met hulp van twee gemeenteleden lukte het wel. Als het te ingewikkeld wordt, wordt de dochter ingeschakeld. Zeker voor de oudere mens heeft zo'n apparaat nog wel wat geheimen maar je kunt niet meer terug. Als het naar de kerk gaan een probleem wordt, is de kerktv een uitkomst. Dat was er vroeger allemaal niet.

Organisatie

In de Abdijkerk is een aantal mensen die op de zondag de camera bedienen en voor de uitzending zorgen actief. In het begin was het wel wennen: je bent geneigd steeds te kijken naar wat er in de kerk gebeurt en op een computerscherm de beelden wisselen vraagt om concentratie. Gelukkig is er altijd hulp op afstand. Vincent Hildebrandt heeft dit project begeleid en is altijd bereid om telefonisch advies te geven als het geluid het niet doet of de camera-instelling moet worden veranderd. De Arie Molenkamp Stichting zendt ook via kerktv de concerten uit en heeft een grote gift gegeven om apparatuur aan te schaffen. Ook gemeenteleden hebben gedoneerd. Inmiddels zijn de voorbereidingen om kerktv ook op de andere vierplekken te installeren begonnen. Men maakt gebruik van de ervaringen in de Abdijkerk.

Je kunt anno 2022 de kerkdiensten in het hele land volgen via kerkdienstgemist.nl. Zo zie je maar weer: elk nadeel heeft zijn voordeel. Je moet wel een iPad of computer in huis hebben, maar veel ouderen zijn daar al van voorzien, al is het maar om bankzaken te doen of met kinderen en kleinkinderen te communiceren. Het project kerktv gaat door en misschien komen er nog meer uitzendingen over activiteiten in de Abdijkerk.

Christiaan Scheen